

Vrek Hans Kesting ontroert als gekooide panter

De *Vrek* van Molière door Toneelgroep Amsterdam. Regie: Ivo van Hove. Gezien: 24/9. Tournee t/m 11/12. Inl: toneelgroepamsterdam.nl

Theater

„Dat gaan we googelen.” Dit weekende viel bij de opvoering van de komedie *De Vrek* (1668) dit voor Molière nieuwe woord op in de Amsterdamse Stadsschouwburg. Aartsgierigaard Harpagon zoekt op internet een voedzame en goedkope maaltijd om zijn vrienden aan te bieden. „Bonen.” Het is een licht moment in een uitvoering die grimmig en hard is, gewelddadig zelfs. Van de oorspronkelijke karakterkomedie maakt regisseur Ivo van Hove een tragedie.

In een ontluisterende, desolate sfeer vol computers en niet afgehaalde bedden heerst acteur Hans Kesting in de titelrol over zijn dochter en zoon. En waakt als een hellehond over het geld. Als hij zijn zinnen zet op het meisje op wie zijn zoon al verliefd is, vervreemdt hij zich van zijn gezin. In zijn tirannieke gedrag vertaalt de *vrek* alles in geld. Hij eist loyaliteit en geeft niets terug.

Aan het slot ontlucht iedereen het open maar verstikkende decor van Jan Versweyveld, dat een hedendaags penthouse voorstelt. Harpagon ziet geen andere uitweg dan de dood. In het origineel blijft hij met zijn geld eenzaam achter. Deze verregerende ingreep toont aan dat geld in de visie van Van Hove niets dan illusie is. Wel wringt het: de kluchtige aard van Molières tekst, en de dramatische vorm waarvoor Van Hove koos. Molière laat zich moeilijk in diens dwingende regieconcept forceren, waardoor de voorstelling zwalkt: geen komedie meer, maar ook nog geen tragedie.

Dat neemt niet weg dat *De Vrek* fraaie momenten kent. Als een gekooide panter loopt Kesting rond, het huis is leeg. „Waar zijn jullie nou?” stamelt hij. Zelfs het toneellicht op zijn gezicht is gedoofd; zo berooft Van Hove het stuk van alle luister. Voor Molière-liefhebbers zal deze duisterheid hard aankomen.

Kesting is de drijvende kracht in het spel. Telkens komt hij onverhoeds op, zwaait met zijn armen. Zijn fysieke aanwezigheid is dreigend. Eelco Smits als zoon Cléante vindt in het tegenspel jegens de *vrek* een fraaie, subtiele balans.

In het moederloze gezin van Harpagon lijkt Marieke Heebink als de koppelaarster Frosine opeens een verzoenende rol te vervullen, totdat blijkt dat de *vrek* ook haar in het verderf stort. Heebink hanteert twee mobiele telefoons tegelijk, zeult met Louis Vuitton-tassen. Isis Cabolet als

Mariane en Alwin Pulinckx als geliefde van dochter Élise vertegenwoordigen de jonge generatie. Op het eerste gezicht zonder idealen, zich vermakend met televisie. Die suggestie verandert geleidelijk, een mooie dramatische ontwikkeling.

De leegheid schuilt in de oudere generatie, Frosine en Harpagon. Zij hebben geen toekomst. Kesting toont die angst voor een dreigend gat indrukwekkend. En de pijn is; hij richt zichzelf door zijn vrekkingheid te gronde.

Door KESTER FRERIKS

Eelco Smits als Cléante en Hans Kesting in 'De Vrek' Foto Jan Versweyveld

18
Directeur
Danceballet
op toneel
actief
gesteld

Jurken met medisch-crotische look
Dankzij medisch-crotische look...
De jurken zijn gemaakt van...
De jurken zijn gemaakt van...
De jurken zijn gemaakt van...
De jurken zijn gemaakt van...

Nieuw publiek in Jarig Muziektheater
De nieuwe productie...
De nieuwe productie...
De nieuwe productie...
De nieuwe productie...

